

Justitsministeren (Erling Jensen):

Naturfredningsloven varetager de miljømæssige hensyn i forbindelse med reklameskilte i fri luft gennem kapitlet om friluftsklamer m. v., hvorefter klamer og propagandaskilte ikke må opsættes uden for byer og bymæssige bebyggelser, medmindre de vedrører næringsdrift eller virksomhed og anbringes i umiddelbar tilknytning til næringsdriften eller virksomheden.

De færdselssikkerhedsmæssige hensyn i forbindelse med reklameskilte ved veje varetages af færdselslovens § 99, der lyder således:

»§ 99. Færdselstavler, signalanlæg eller indretninger til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdslen må ikke anbringes ved offentlige veje uden for de tilfælde, der er angivet i denne lov eller de i medfør af denne fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Skilte, opslag, lysindretninger og lignende må ikke anbringes på eller i forbindelse med afmærkning efter § 95, stk. 1.« (Færdselstavler og anden afmærkning).

»*Stk. 3.* Genstande af den i stk. 2 nævnte art, der kan ses fra vej, kan af politiet forlanges fjernet, hvis de har lighed med afmærkning efter § 95, stk. 1, eller de i øvrigt kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Stk. 4. Reflekterende materiale på privat område må ikke anbringes således, at det kan tilbagekaste lyset fra køretøj på vejen.«

Uanset eventuelle ændringer i naturfredningsloven vil de færdselssikkerhedsmæssige hensyn fortsat være tilstrækkeligt varetaget gennem færdselslovens regler.

Til *statsministeren* (14/8 78) af:

Thorndahl (FP):

»Kan statsministeren bekræfte, at regeringen nu fuldstændig har ændret opfattelse med hensyn til erhvervs- og beskæftigelsespolitikken i erkendelse af, at subsidier fører til protektionisme og endnu større arbejdsløshed?«

(Spm. nr. 1131).

Begrundelse.

Økonomiminister Per Hækkerup har til tidsskriftet Norsk Industri (januar 1978) bl. a. udtalt: »Det er af helt afgørende betyd-

ning for Danmark, at vi har en konkurrence-dygtig industri. Det opnår man mest effektivt ved at følge rentabilitetsprincippet. Det kommer derfor normalt ikke på tale at give statsstøtte til enkelte virksomheder. Man løser ikke et strukturproblem ved at give subsidier til en virksomhed eller ved at lade den producere til lager. Subsidier fører til protektionisme og endnu større arbejdsløshed. Vi satser på en industri, som kan konkurrere på et selvstændigt grundlag og hævde sig på verdensmarkedet med interessante produkter til konkurrencedygtige priser.«

Denne udtalelse er endvidere blevet refereret i juliudgaven af Frivagten. Økonomiministeren giver hermed udtryk for synspunkter, som er identiske med de synspunkter, fremskridtspartiet har gjort gældende her i folkettingen – oftest i meget stærk modstrid med den politik, som socialdemokratiet har gennemført inden for disse områder. Gennem en række politiske forlig, som er indgået i de senere år, har socialdemokratiet da også forsogt med en erhvervs- og beskæftigelsespolitik ofte baseret på selektiv erhvervs subsidiering. Som bekendt har denne politik ikke ført til, at vor konkurrenceevne er blevet virkelig forbedret, eller at antallet af arbejdsløse er blevet reduceret.

På grund af det forventede rekordunderskud på 40-42 mia kr. på finansloven for 1979 og en forventet arbejdsløshed på mere end 200.000 i det kommende vinterhalvår er det af meget betydelig interesse at få bekræftet, at regeringen nu omsider har erkendt, således som økonomiministeren har udtrykt sig, at subsidier fører til protektionisme og endnu større arbejdsløshed.

På denne baggrund skulle der således være håb om en sund og fornuftig erhvervs- og beskæftigelsespolitik til gavn for det danske samfund.

Besvarelse (22/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Regeringens erhvervspolitiske linje er uændret.

Til *socialministeren* (14/8 78) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at varetægtsfængslede egentlige invalidepensionister